VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2012. gada 1. februārī*

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas grafiska preču zīme "Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL" — Absolūts atteikuma pamatojums — Ļaunticības neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts

Lieta T-291/09

Carrols Corp. , Dovera [*Dover*], Delavēra (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *I. Temiño Ceniceros*, advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *J. Crespo Carrillo*, pārstāvis,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Giulio Gambettola , ar dzīvesvietu Losrealehosā [*Los Realejos*] (Spānija), ko pārstāv *F. Brandolini Kujman*, advokāts,

par prasību atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 7. maija lēmumu lietā R 632/2008-1 par spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Carrols Corp*. un *Giulio Gambettola*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs L. Trišo [*L. Truchot*], tiesneši M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*] (referente) un H. Kanninens [*H. Kanninen*],

sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 27. jūlijā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 26. novembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā 2009. gada 17. novembrī,

pēc 2011. gada 22. jūnija tiesas sēdes

* Tiesvedības valoda – spāņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 1994. gada 20. jūnijā persona, kas iestājusies lietā, *Giulio Gambettola* iesniedza *Oficina Española de Patentes y Marcas* (Spānijas Patentu un preču zīmju birojs, turpmāk tekstā – "*OEPM*") šādas Spānijas grafiskas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu:

2 Šī preču zīme tika reģistrēta 1995. gada 20. decembrī ar numuru 1909496.

3 *Pollo Tropical*, *Inc.*, sabiedrība, kuras tiesību pārņēmēja ir prasītāja *Carrols Corp.*, 1994. gada 21. oktobrī iesniedza divus reģistrācijas pieteikumus *OEPM* – vienu par vārdisku preču zīmi Nr. 1927280 "POLLO TROPICAL" un otru par grafisku preču zīmi Nr. 1927282 "Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL", pamatojoties uz sekojošu Amerikas grafisku preču zīmi, kuru tika lūgts reģistrēt 1994. gada 25. aprīlī un kura tika reģistrēta Amerikas Savienotajās Valstīs ar numuru US 74516740 1997. gada 19. augustā:

4 Šos pieteikumus *OEPM* noraidīja 1996. gada 22. janvārī saistībā ar personas, kas iestājusies lietā, iebildumu, kas pamatots ar iepriekš minēto Spānijas preču zīmi Nr. 1909496.

5 Prasītāja 2000. gada 9. jūnijā saņēma Apvienotās Karalistes grafiskas preču zīmes "Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL" reģistrāciju ar numuru 2201552; šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika iesniegts 1999. gada 30. jūnijā attiecībā uz restorānu pakalpojumiem, kas ietilpst 42. klasē; šī preču zīme ir šāda:

6 Prasītāja arī saņēma 2000. gada 19. jūnijā Apvienotās Karalistes grafiskas preču zīmes "POLLO TROPICAL" reģistrāciju ar numuru 2201543; šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika iesniegts 1999. gada 30. jūnijā attiecībā uz restorānu pakalpojumiem, kas ietilpst 42. klasē.

7 2002. gada 22. novembrī persona, kas iestājusies lietā, iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

8 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafiskais apzīmējums:

9 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, ietilpst 25., 41. un 43. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 25. klase: "Gatavie apģērbi";

— 41. klase: "Diskotēkas";

— 43. klase: "Restorānu (ēdināšanas) pakalpojumi".

10 Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2003. gada 29. septembra *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 75/2003. Preču zīme tika reģistrēta 2004. gada 21. aprīlī.

11 2007. gada 22. janvārī prasītāja iesniedza ITSB pieteikumu par Kopienas preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, izvirzot, pirmkārt, sajaukšanas iespēju Apvienotajā Karalistē, kurā prasītājai ir divas prioritāras preču zīmes reģistrācijas saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts), un, otrkārt, to, ka persona, kas iestājusies lietā, ir ļaunticīgi pieteikusi reģistrāciju saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts).

12 Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu saistībā ar pamatu, kas izklāstīts Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ir balstīts uz divām Apvienotās Karalistes preču zīmēm, kas iepriekš minētas 5. un 6. punktā.

13 Saistībā ar spēkā neesamības pamatu, kas izklāstīts Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ir jānorāda, ka pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tostarp ir pamatots ar Amerikas grafisku preču zīmi, kas reģistrēta ar numuru US 74516740 un iepriekš minēta 3. punktā.

14 Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu bija vērsts pret visām precēm un pakalpojumiem, kuri ir aptverti ar apstrīdēto preču zīmi.

15 Ar 2008. gada 17. marta lēmumu Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu. Tā kā šis pieteikums ir balstīts uz Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, Anulēšanas nodaļa to ir noraidījusi, jo prasītāja nebija iesniegusi pierādījumus par preču zīmes izmantošanu saistībā ar agrākajām tiesībām, kas reģistrētas Apvienotajā Karalistē, pēc tam, kad persona, kas iestājusies lietā, bija lūgusi iesniegt pierādījumus par faktisku izmantošanu. Tā kā pieteikums ir balstīts uz šīs pašas regulas 51. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Anulēšanas nodaļa ir konstatējusi, ka prasītāja nebija spējīga iesniegt pierādījumus par personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību. Anulēšanas nodaļa ir uzskatījusi, ka divu mēnešu periods starp Amerikas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu (1994. gada 25. aprīlis) un Spānijas preču zīmes Nr. 1909496 reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas datumu (1994. gada 20. jūnijs) izslēdza ļaunticību. Turklāt Anulēšanas nodaļa ir norādījusi, ka pastāvēja turpinātība vai "komerciāla trajektorija", kas apvieno personas, kura iestājusies lietā, Spānijas preču zīmi un Kopienas preču zīmi; tas bija iemels, kādēļ tika ņemts vērā Spānijas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums. Anulēšanas

nodaļa uzskata, ka prasītājas no Amerikas Savienotajām Valstīm preču zīmes plašā atpazīstamība Amerikas tirgū no 1991. līdz 1994. gadam, kā arī no 1994. līdz 2002. gadam un tas, ka šī plašā atpazīstamība bija zināma personai, kas iestājusies lietā, nav ticis pierādīts. Korespondence starp abām pusēm, kas notika elektroniski 2006. gadā un kurā persona, kas iestājusies lietā, noteica Kopienas preču zīmes pārdošanas cenu, nebija pārliecinoši pierādījumi par tās ļaunticību. Visbeidzot, Anulēšanas nodaļa ir uzskatījusi, ka tas, ka preču zīmes ir identiskas un ka tās attiecas uz vienu un to pašu piemērošanas jomu, nevar būt par pamatu ļaunticībai.

16 2008. gada 17. aprīlī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pants) iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

17 Ar 2009. gada 7. maija lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju pirmā padome noraidīja sūdzību. Pirmkārt, Apelāciju padome apstiprināja Anulēšanas nodaļas secinājumu, saskaņā ar kuru prasītāja nebija iesniegusi pierādījumus par agrākām Apvienotajā Karalistē reģistrētajām preču zīmēm. Otrkārt, tā uzskatīja, ka prasītāja nav pierādījusi iespējamo personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Apelāciju padome ir precizējusi, ka īpašnieka ļaunticība bija jāpierāda Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā, 2002. gada 22. novembrī, līdz ar to minētā īpašnieka eventuālā ļaunticība, iesniedzot reģistrācijas pieteikumu Spānijā, nevar tikt ņemta vērā. Apelāciju padome būtībā uzskatīja, ka neviens no prasītājas izvirzītajiem apstākļiem neļauj pierādīt personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību.

18 Tādējādi, pirmkārt, Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka nav ticis iesniegts neviens pierādījums, saskaņā ar kuru persona, kas iestājusies lietā, zināja par prasītājas komercdarbību Amerikas Savienotajās Valstīs. Turklāt Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka tas, ka persona, kas iestājusies lietā, iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, bija vienīgi parasta un paredzama tās restorānu komercdarbības attīstība, jo tā bija sākusi savu komercdarbību šajā nozarē 1990. gadu sākumā, ka tā 1994. gadā bija sākusi virkni procesu, kas atklāj tās nolūku sākt komercdarbību ēdināšanas nozarē dalībvalstī, un ka astoņus gadus vēlāk tā bija lūgusi aizsardzību Eiropas Savienības līmenī. Tādēļ Apelāciju padome ir secinājusi, ka tā nevarēja izvērtēt personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā, t.i., faktu, ka šī persona zināja par kaitējumu, ko tā nodara prasītājai.

19 Otrkārt, Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka ar šo secinājumu nevarēja tikt atspēkota prezumētā prasītājas preču zīmes "Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL" plašā atpazīstamība, jo šī atpazīstamība neesot tikusi pierādīta.

20 Turklāt Apelāciju padome ir norādījusi, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2003. gada 29. septembrī un ka tās reģistrācija notika 2004. gada 28. jūnijā. Tomēr prasītāja savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu iesniedza 2007. gada 22. janvārī, t.i., divarpus gadus pēc reģistrācijas publicēšanas, savā prasības pamatojumā nesniedzot informāciju par iemesliem, kādēļ tā bija tika ilgi gaidījusi, lai iesniegtu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

21 Treškārt, Apelāciju padome uzskatīja, ka saistībā ar personas, kas iestājusies lietā, atkārtoto lūgumu par finanšu kompensācijas piešķiršanu līdz pieciem miljoniem Amerikas Savienoto Valstu dolāru (USD) apmērā prasītāja nav pierādījusi, ka persona, kas iestājusies lietā, bija rīkojusies krāpnieciski un spekulatīvi, iesniedzot Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

22 Šajā ziņā Apelāciju padome ir atgādinājusi, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums, kas iesniegts 2002. gadā, bija vienīgi loģisks turpinājums Spānijā izmantotās preču zīmes izmantošanas starptautiskā līmenī, un, otrkārt, nepastāvēja nekāda tieša vai netieša saikne starp konfliktā esošajām pusēm, kura būtu radījusi prasītājas preču zīmes krāpniecisku iegūšanu, ne arī apstākļi, kas ļāva

pierādīt, ka persona, kas iestājusies lietā, esot nolēmusi izmantot prezumēto prasītājas preču zīmes reputāciju 2002. gada novembrī, līdz ar to Apelāciju padome secināja, ka, nepastāvot pierādījumiem par pretējo, finanšu kompensācija par Kopienas preču zīmes nodošanu ietilpst brīvajā tirgū.

23 Ceturtkārt, saistībā ar attiecīgo apzīmējumu un pakalpojumu, kuri ietilpst 42. klasē, identiskumu Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka nevarēja tikt prezumēta personas, kas iestājusies lietā, ļaunticība.

24 Piektkārt, saistībā ar prasītājas apgalvojumu, ka persona, kas iestājusies lietā, ir prettiesiski piesavinājusies tās atšķirtspējīgo apzīmējumu, Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka ir iespējams, ka prasītāja drīzāk izvirza īpašumtiesības uz Kopienas preču zīmi, nevis tās spēkā neesamību, bet šī prasība var tikt izvirzīta vienīgi valsts tiesā, ja vien nav runa par vienu no gadījumiem, kas paredzēti Regulas Nr. 207/2009 18. pantā.

Lietas dalībnieku prasījumi

25 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt prasību un tai pievienotos pielikumus par pieņemamiem;

— atcelt apstrīdēto lēmumu, jo Apelāciju padome nav atzinusi apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— akceptēt tās atbildes rakstu ar visiem tā pielikumiem un ar attiecīgajām kopijām;

— izskatīt iesniegtos pierādījumus;

— noraidīt prasību, kas celta par apstrīdēto lēmumu, un apstiprināt minēto lēmumu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pielikumu, kurus Vispārējā tiesā ir iesniegusi prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, pieņemamību

28 Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu, lai tā atzītu prasības pieteikuma pielikumus par pieņemamiem. Tā kā persona, kas iestājusies lietā, lūdz, lai tiktu akceptēti visi pielikumi, kas pievienoti tās atbildes rakstam, tā arī būtībā lūdz atzīt tos par pieņemamiem.

29 Tomēr tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, gan ITSB, gan persona, kas iestājusies lietā, ir izvirzījuši prasības pieteikuma 5. pielikuma nepieņemamību, kurā, pirmkārt, ir personas, kas iestājusies lietā, jauno interneta lappušu kopija, un, otrkārt, konstatācija, kuru veicis “notario” par personas, kas iestājusies lietā, veikto Spānijas preču zīmes, kas reģistrēta ar numuru 1909496, izmantošanu, jo minētais pielikums nebija iesniegts administratīvajā procesā ITSB.

30 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasības izskatīšana Vispārējā tiesā ir vērsta uz to, lai pārbaudītu ITSB Apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 207/2009 65. panta nozīmē. Tāpēc Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz pierādījumiem, kurus tai iesniedz pirmo reizi (Vispārējās tiesas 2003. gada 6. marta spriedums lietā T-128/01 *DaimlerChrysler*/ITSB (Radiatora režģis), *Recueil*, II-701. lpp., 18. punkts, un 2010. gada 25. jūnija spriedums lietā T-407/08 *MIP Metro*/ITSB - *CBT Comunicación Multimedia* (“Metromeet”), Krājums, II-2781. lpp., 16. punkts; šajā ziņā skat. arī Tiesas 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā C-16/06 P *Les Éditions Albert René* /ITSB, Krājums, I-10053. lpp., 144. punkts).

31 No iepriekš 30. punktā minētās judikatūras izriet, ka vienīgi dokumenti, kas tikuši iesniegti administratīvajā procesā ITSB, ir pieņemami.

32 Taču, tā kā prasības 5. pielikums, kā to ir turklāt atzinusi prasītāja tiesas sēdē, netika paziņots administratīvā procesa laikā ITSB, tas ir jānoraida kā nepieņemams.

33 Turklāt ir jānorāda, ka persona, kas iestājusies lietā, sava atbildes raksta 15. pielikumā ir iesniegusi *Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria* (Laspalmasas de Grankanarijas provinces tiesa, Spānija) 2009. gada 18. septembra spriedumu, kas tātad ir pasludināts pēc apstrīdētā lēmumu pieņemšanas un ar kuru tiek apstiprināts *Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Las Palmas de Gran Canaria* (Laspalmasas de Grankanarijas Komerctiesa Nr. 1) 2008. gada 24. aprīļa spriedums, ar kuru noraidīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, kuru iesniegusi prasītāja pret personas, kas iestājusies lietā, Spānijas preču zīmi, kas reģistrēta ar numuru 1909496.

34 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka valsts tiesu nolēmumi, pat ja tie nav izvirzīti procesā ITSB, tiek atzīti par pieņemamiem (skat. Vispārējās tiesas 2005. gada 24. novembra spriedumu lietā T-346/04 *Sadas*/ITSB - *LTJ Diffusion* (“ARTHUR ET FELICIE”), Krājums, II-4891. lpp., 20. punkts; 2005. gada 8. decembra spriedumu lietā T-29/04 *Castellblanch*/ITSB - *Champagne Roederer* (“CRISTAL CASTELLBLANCH”), Krājums, II-5309. lpp., 16. punkts, un 2006. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-277/04 *Vitakraft-Werke Wührmann*/ITSB - *Johnson’s Veterinary Products* (“VITACOAT”), Krājums, II-2211. lpp., 69.–71. punkts).

35 Kā ir ticis nospriests iepriekš 34. punktā minētajā spriedumā lietā VITACOAT 71. punktā, Savienības tiesību interpretācijas procesā ne lietas dalībniekiem, ne Vispārējai tiesai nevar tikt liegts gūt iedvesmu no elementiem, kas izriet no Savienības, valsts vai starptautisko tiesu judikatūras. No tā izriet, ka lietas dalībniekam ir jāspēj atsaukties uz valsts tiesu nolēmumiem pirmo reizi Vispārējā tiesā, līdz ar to Apelāciju padomei nevar tikt pārmests, ka tā nav ņēmusi vērā faktus konkrētā valsts tiesas nolēmumā, bet tai tiek pārmests, ka tā ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 tiesību normu un, lai pamatotu šo argumentu, tiek norādīts uz judikatūru.

36 Ņemot vērā šos apsvērumus, personas, kas iestājusies lietā, atbildes raksta 15. pielikums ir jāatzīst par pieņemamu.

37 Saistībā ar citiem pielikumiem, kas iepriekš norādīti 28. punktā, ir jānorāda, ka, tā kā prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, nav izvirzījušas iemeslus to iesniegšanai prasības stadijā Vispārējā tiesā, ņemot vērā iepriekš 30. punktā minēto judikatūru, tie ir jāatzīst par nepieņemamiem, jo tie nav bijuši iekļauti lietas materiālos procesā ITSB (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 25. marta spriedumu lietā T-21/07 *L’Oréal*/ITSB – *Spa Monopole* (“SPALINE”), Krājumā nav publicēts, 14. punkts).

Par lietas būtību

38 Prasītāja izvirza vienīgo pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo persona, kas iestājusies lietā, ir rīkojusies ļaunticīgi, iesniedzot Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

39 Lai pamatotu savu lūgumu atcelt apstrīdēto lēmumu, prasītāja norāda, pirmkārt, ka Apelāciju padome ir nepamatoti prezumējusi, ka Kopienas preču zīme bija pamatota, jo tā ir personas, kas iestājusies lietā, darbības "normāla attīstība", tādējādi pieņemot, ka pastāvēja nodoms izmantot minēto preču zīmi; tas ir pretrunā šādiem pierādījumiem: personas, kas iestājusies lietā, mēģinājumi vairākas reizes kopš 2005. gada pārdot savas tiesības prasītājai par pārmērīgām summām; īpašumtiesības uz vienu picēriju Kanāriju salās (Spānija), kas ir vienā un tajā pašā stāvoklī kopš 1990. gada un darbojas ar nosaukumu "Pizzeria Giulio"; nav pienācīgas juridiskas struktūras, lai paplašinātu komercdarbību vai to veiktu starptautiski; divdesmit gadu laikā nav atvērta neviena filiāle un tiek fiktīvi izmantota preču zīme "Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL" ar domēna vārdu "www.pollotropicaleuropa.com".

40 Otrkārt, prasītāja norāda, ka tas, ka neesot sniegti pierādījumi par to, ka iepriekš ir bijis zināms par Amerikas preču zīmi, kas reģistrēta ar numuru US 74516740, rada šķērsli prasītājas darbības paplašināšanās Eiropas Savienībā, jo, kaut gan tai ir vairāk nekā simts iestāžu vairāk nekā desmit valstīs, šī paplašināšanās tiek kavēta saistībā ar ekskluzīvajām tiesībām, kuras ir atzītas personai, kas iestājusies lietā.

41 Treškārt, neesot pareizi apgalvot, kā to ir paveikusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 33. punktā, ka nepastāvēja konkurences attiecības starp abām pusēm administratīvajā procesā ITSB, kaut gan šādas attiecības pastāvēja 1994. gadā, jo prasītājas Spānijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumi Nr. 19272 80 un 1927282 tika noraidīti tāpēc, ka tika reģistrēta personas, kas iestājusies lietā, Spānijas preču zīme ar numuru 1909496, kura tika iesniegta divus mēnešu iepriekš.

42 Ceturtkārt, prasītāja uzskata, ka, lai noteiktu personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību, ir jāizvērtē šādi kritēriji: krāsaino jaukto apzīmējumu absolūtais identiskums, laiks, kas ir pagājis no prasītājas no Amerikas Savienotajām Valstīm reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas (Amerikas grafiskas preču zīmes, kas reģistrēta ar numuru US 74516740, kuras reģistrācija lūgta 1994. gada 25. aprīlī un kuras pirmā izmantošana notikusi 1991. gada 13. septembrī) un Spānijas grafiskās preču zīmes, kas reģistrēta ar numuru 1909496, kuras pieteikumu persona, kas iestājusies lietā, iesniegusi 1994. gada 20. jūnijā, reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, minētās Amerikas preču zīmes plašā atpazīstamība restorānu jomā, agrāku attiecību pastāvēšana starp prasītāju un personu, kas iestājusies lietā, un tas, ka persona, kas iestājusies lietā, ir pieprasījusi pārmērīgu finanšu kompensāciju.

43 Vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka Kopienas preču zīmi atzīst par spēkā neesošu, ja Birojā iesniegts attiecīgs iesniegums vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu, ja pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunticīgi.

44 Jēdziens "ļaunprātība [ļaunticība]", kas paredzēts Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, nav ne definēts, ne ierobežots, ne pat aprakstīts, gluži kā to ir norādījusi ģenerāladvokāte Šarpstone [*Sharpstone*] savos secinājumos saistībā ar Tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-529/07 *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (Krājums, I-4893. lpp.), kaut kādā veidā tiesību aktos.

45 Tiesa, kurai uzdoti jautājumi lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvaros par šīs pašas tiesību normas interpretāciju, ir sniegusi iepriekš 44. punktā minētajā spriedumā lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* precizējumus par jēdzienu "ļaunticīgs".

46 Minētā lieta attiecas uz pretprasību, kas vērsta pret *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG* (turpmāk tekstā – "*Lindt*"), kuras juridiskā adrese ir Šveicē un kurai 2000. gadā tika reģistrēta trīsdimensionālas preču zīmes, kas attēlo šokolādes zelta zaķi, kuru tā ir komercializējusi kopš 50 gadiem un Austrijā kopš 1994. gada, attiecībā pret vienu no tās konkurentiem, kurš kopš 1962. gada ir komercializējis līdzīgu apzīmējumu, kas attēlo šokolādes zaķi. Minētais konkurents pretprasības ietvaros lūdza, lai *Lindt* reģistrēto preču zīmi atzītu par spēkā neesošu, jo Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu *Lindt* ir iesniedzis ļaunticīgi. Tādējādi Tiesa uzskatīja, ka tās izskatīšanā ir gadījums, kurā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī vairāki ražotāji tirgū izmantoja identiskus vai līdzīgus apzīmējumus attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija ir pieteikta (iepriekš 44. punktā minētais spriedums lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, 36. punkts).

47 Iepriekš 44. punktā minētajā sprieduma lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* 35. punktā Tiesa vispirms nosprieda, ka no Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta izriet, ka brīdis, kas ir jāņem vērā, novērtējot pieteikuma iesniedzēja ļaunticību, ir brīdis, kad ieinteresētā persona iesniedz reģistrācijas pieteikumu.

48 Pirmkārt, minētā sprieduma 37. punktā Tiesa ir precizējusi, ka pieteikuma iesniedzēja ļaunticības pastāvēšana Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus uz šo lietu attiecināmos faktorus.

49 Otrkārt, norādot uz faktoriem, kas minēti Tiesai iesniegtajos prejudiciālajos jautājumos, tā, pirmām kārtām, iepriekš 44. punktā minētā sprieduma lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* 39. punktā ir norādījusi, ka prezumpcija, ka pieteikuma iesniedzējs ir zinājis par to, ka trešā persona izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta, tostarp var izrietēt no tā, ka attiecīgajā ekonomikas nozarē par šādu izmantošanu ir vispārzināms un ka šādu zināšanu arī var secināt no šādas izmantošanas ilguma. Faktiski, jo senāka ir šāda izmantošana, jo lielāka ir ticamība, ka pieteikuma iesniedzējam brīdī, kad tas iesniedza reģistrācijas pieteikumu, bija zināms par šādu apzīmējumu, ko izmanto trešā persona.

50 Otrkārt, iepriekš 44. punktā minētā sprieduma lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* 40. punktā Tiesa piebilda, ka tomēr ir jākonstatē, ka ar apstākli, ka pieteikuma iesniedzējs zina vai tam ir jāzina, ka trešā persona vismaz vienā dalībvalstī jau ilgu laiku izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta, pašu par sevi nepietiek, lai varētu konstatēt pieteikuma iesniedzēja ļaunticību. Šajā ziņā saskaņā ar minētā sprieduma 41. un 42. punktu ir jāatzīmē, ka pieteikuma iesniedzēja nodoms vērā ņemamajā brīdī ir subjektīvs elements, kas ir jānosaka, atsaucoties uz izskatāmās lietas objektīvajiem apstākļiem.

51 Attiecīgi nodoms liegt trešajām personām tirgot preci noteiktos apstākļos var raksturot pieteikuma iesniedzēja ļaunticību (iepriekš 44. punktā minētais spriedums lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, 43. punkts).

52 Tā tas it īpaši ir gadījumā, kad beigu beigās izrādās, ka pieteikuma iesniedzējs apzīmējumu kā Kopienas preču zīmi faktiski ir reģistrējis bez nodoma to izmantot, tikai lai liegtu trešajām personām iekļūt tirgū (iepriekš 44. punktā minētais spriedums lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, 44. punkts).

53 Treškārt, Tiesa ir uzskatījusi, ka apstāklis, ka trešā persona jau ilgu laiku ir izmantojusi apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, un ka šim apzīmējumam ir noteikta apmēra juridiskā aizsardzība, ir viens no faktoriem, kas ir atbilstošs, lai novērtētu pieteikuma iesniedzēja ļaunticību (iepriekš 44. punktā minētais spriedums lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, 46. punkts). Tomēr pat šādā gadījumā Kopienas preču zīmes reģistrācija nevar tikt interpretēta kā ļaunticīgi veikta, tostarp, ja pieteikuma iesniedzējs reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī zina, ka trešā persona, kas ir nesens tirgus dalībnieks, cenšas gūt labumu

no minētā apzīmējuma, kopējot tā noformējumu, kā rezultātā pieteikuma iesniedzējs reģistrē apzīmējumu, lai liegtu izmantot šo noformējumu (iepriekš 44. punktā minētais spriedums lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, 48. un 49. punkts).

54 Ceturtkārt, Tiesa iepriekš 44. punktā minētā sprieduma lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* 51. punktā nosprieda, ka, lai konstatētu, vai pieteikuma iesniedzējs rīkojies ļaunticīgi, var tikt ņemts vērā, cik plaša atpazīstamība ir apzīmējumam brīdī, kad tiek iesniegts reģistrācijas pieteikums ar mērķi reģistrēt to kā Kopienas preču zīmi. Tiesa uzskata, ka šāda apmēra atpazīstamība tieši varētu attaisnot pieteikuma iesniedzēja interesi nodrošināt plašāku sava apzīmējuma juridisko aizsardzību.

55 Tostarp ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus un ciktāl tie attiecas uz šo lietu, ir jāizvērtē apstrīdētā lēmuma tiesiskums tādā ziņā, vai Apelāciju padome ir secinājusi par personas, kas iestājusies lietā, ļaunticības neesamību Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas brīdī.

56 Pirmkārt, ir jāuzskata, gluži kā tas izriet no iepriekš 44. punktā minētā sprieduma lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* 35. punkta un gluži kā to pamatoti norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 26. punktā, personas, kas iestājusies lietā, ļaunticības esamība bija jāpierāda Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, proti, 2002. gada 22. novembrī.

57 Tomēr šīs lietas faktu dēļ Apelāciju padome ir izvērtējusi apstākļus, kas bijuši pirms šī datuma, jo personas, kas iestājusies lietā, Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika iesniegts pēc agrākas identiskas valsts preču zīmes reģistrācijas.

58 Gluži kā to pamatoti ir norādījusi Anulēšanas nodaļa, pastāv turpinātība vai "komerciāla trajektorija", kas apvieno personas, kas iestājusies lietā, preču zīmes; tas bija iemels, kādēļ jāņem vērā arī Spānijas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums.

59 Protams, šķiet, ka Apelāciju padome nav ņēmusi vērā agrākas valsts preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datumu apstrīdētā lēmuma 26. punktā, uzskatot, ka "Apelāciju padome neizvērtēs [, personas, kas iestājusies lietā,] ļaunticību vai labticību reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas brīdī Spānijā, ciktāl tie ne tikai ir tikuši iesniegti pirms astoņiem gadiem, bet arī tādēļ, ka tas ir jautājums, kuru izskatīt kompetence ir vienīgi valsts tiesai, konkrētāk, Spānijas tiesai".

60 Tomēr, apstrīdētā lēmuma 27. punktā konstatējot, "ka tas, ka persona, kas iestājusies lietā, iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu 2002. gadā, bija vienīgi parasta un paredzama tās restorānu komercdarbības attīstība", Apelāciju padome ir izvērtējusi apstākļus, kas bijuši pirms šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas.

61 No lietas materiāliem neizriet, ka varēja tikt prezumēts, ka persona, kas iestājusies lietā, zināja par Amerikas preču zīmi, jo, pirmkārt, šī preču zīme bija reģistrēta nevis dalībvalstī, bet trešajā valstī un, otrkārt, starp Spānijas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, proti, 1994. gada 20. jūnijā, un Amerikas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, proti, 1994. gada 25. aprīlī, pagāja vienīgi divi mēneši. Pat ja būtu jāņem vērā Amerikas preču zīmes pirmās izmantošanas datums, proti, 1991. gada 13. septembris, tad būtu pagājis trīsarpus gadu periods; bet vienīgi šis apstāklis katrā ziņā nebūtu pietiekams, ņemot vērā preču zīmes ģeogrāfisko izvietojumu, lai varētu prezumēt, ka persona, kas iestājusies lietā, par to zināja Spānijas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā. Tādējādi vienīgi tas, ka ir atvērts viens vai vairāki restorāni Floridā (Amerikas Savienotās Valstis) vai citās valstīs Dienvidamerikā, nevar tikt uzskatīts par tādu, kas pierāda, ka persona, kas iestājusies lietā, zināja par Amerikas preču zīmes agrāku izmantošanu.

62 Tātad prasītāja debašu laikā nav iesniegusi nekādus *prima facie* pierādījumus, kas ļautu prezumēt, ka persona, kas iestājusies lietā, nevarēja nezināt par minēto preču zīmi.

63 Tātad ir jāsecina, ka 2002. gada 22. novembrī, lai gan persona, kas iestājusies lietā, zināja par citu tiesību pastāvēšanu, tās bija tiesības, kas tai pašai piederēja, proti, Spānijas preču zīme, kas reģistrēta ar numuru 1909496.

64 Otrkārt, prasītāja apstrīd konstatāciju, kas izklāstīta apstrīdētā lēmuma 27. punktā un saskaņā ar kuru "no šajā lietā izklāstītajiem faktiem izriet, ka tas, ka [persona, kas iestājusies lietā,] iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu 2002. gadā, bija vienīgi parasta un paredzama tās restorānu komercdarbības attīstība", un saskaņā ar kuru "konkrēti, nav strīda par to, ka [persona, kas iestājusies lietā,] sāka savu darbību restorānu jomā 1990. gadu sākumā, ka tā 1994. gadā sāka virkni procesu, kas liecina par tās nodomu sākt komercdarbību restorānu nozarē dalībvalstī, un astoņus gadus vēlāk, ka tā lūdz aizsardzību Kopienas līmenī, kas līdz ar to liecina par komerciālu trajektoriju restorānu jomā".

65 Protams, lai gan nav strīda par to, ka 1994. gadā tika sākts process *OEPM* attiecībā pret iepriekš 3. punktā minēto prasītājas Spānijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumu, ITSB tomēr tiesas sēdē neesot precizējis dažādos procesus, kurus persona, kas iestājusies lietā, sāka 1994. gadā un kuri liecina par tās nodomu sākt komercdarbību dalībvalstī, un uz kuriem, šķiet, ir norādīts apstrīdētajā lēmumā.

66 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan nav notikusi personas, kas iestājusies lietā, komerciālā paplašināšanās pēc Spānijas preču zīmes reģistrēšanas 1994. gada 20. jūnijā, no lietas materiāliem izriet, ka 2006. gada 9. jūnijā, t.i., pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas 2007. gada 22. janvārī, persona, kas iestājusies lietā, bija parakstījusi licences līgumu par preču zīmi "Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL" (skat. *a contrario* iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, 44. punkts).

67 Lai gan saskaņā ar personas, kas iestājusies lietā, precizējumiem šis līgums nav ticis izpildīts, var uzskatīt, ka šis līgums norāda uz personas, kas iestājusies lietā, nodomu attīstīt savu komercdarbību.

68 Treškārt, saistībā ar Amerikas agrākas preču zīmes atpazīstamību ir jānorāda, ka Apelācija padome to ir izvērtējusi apstrīdētā lēmuma 28. punktā saistībā ar kritērijiem, kas izklāstīti Savienības judikatūrā par reputāciju, kas ir radniecīgs jēdziens atpazīstamības jēdzienam (Tiesas 2007. gada 22. novembra spriedums lietā C-328/06 *Nieto Nuño*, Krājums, I-10093. lpp., 17. punkts) un kas ir ietverts pārskatītajā un grozītajā 1883. gada 20. marta Parīzes Konvencijā par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību.

69 Jēdziens "reputācija" prasa noteikta līmeņa atpazīstamību no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa. Konkrētā sabiedrības daļa ir tā, uz kuru Kopienas preču zīme attiecas, proti, ņemot vērā tirgotās preces vai pakalpojumus, vai nu plaša sabiedrības daļa, vai arī specializēta sabiedrības daļa, piemēram, konkrēta profesionāļu vide. Nevar tikt prasīts, lai Kopienas preču zīme būtu pazīstama noteiktam šādi definētas sabiedrības daļas procentu skaitam. Prasītais atpazīstamības līmenis ir uzskatāms par sasniegtu, ja Kopienas preču zīme ir pazīstama būtiskai sabiedrības daļai, uz kuru attiecas ar šo preču zīmi aptvertās preces vai pakalpojumi. Pārbaudot šo nosacījumu, valsts tiesai ir jāņem vērā visi nozīmīgie lietas faktiskie apstākļi, proti, preču zīmes tirgus daļa, tās izmantošanas intensitāte, ģeogrāfiskā izplatība un izmantošanas ilgums, kā arī tās īpašnieka preču zīmes reklāmā ieguldīto līdzekļu apmērs (šajā ziņā skat. Tiesas 2009. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-301/07 *PAGO International*, Krājums, I-9429. lpp., 21.–27. punkts un tajos minētā judikatūra).

70 Šajā lietā Apelāciju padome ir veikusi šādas konstatācijas apstrīdētā lēmuma 28. punktā:

"Iepriekšējais secinājums nevar tikt grozīts ar prezumēto preču zīmes "Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL" atpazīstamību, jo tā nav pierādīta. Tas, ka ir dažādas iestādes, saistībā ar kurām tiek izmantota minētā preču zīme, ka ir iesniegti dokumenti par minimālo reklāmas apjomu un par apgrozījumu un ka atsauces uz attiecīgo preču zīmi var tikt atrastas, meklējot tās *Google*, nenozīmē, ka preču zīme ir atpazīstama minētajās valstīs. Piemēram, nav iesniegts neviens dokuments, kas apliecinātu ar preču zīmi aptverto tirgus daļu valstīs, saistībā ar kurām tiek apgalvota preču zīmes atpazīstamība, vai kas apliecinātu ieguldījumu apjomu, kurus veikusi *Carrols Corporation*, lai to

popularizētu. Tāpat nav iesniegts nekāds apliecinājums, kas nāk no trešajām personām un kas apliecina minēto atpazīstamību, utt. Turklāt nav iesniegts neviens dokuments, kas apliecinātu, ka *G. Gambettola* zināja par reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas restorānu pakalpojumiem un to atpazīstamību."

71 Prasītāja ir iesniegusi skaitliskus datus, kas izteikti USD valūtā un kas uzdrukāti uz vienkāršas papīra lapas, kura nav veidlapa un uz kuras ir saraksts par daudzu restorānu atvēršanas datumiem, reklāmas sludinājumu kopijas saistībā ar preču zīmi "Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL" vairākos žurnālos, kuri datēti ar 1997. gada februāri (*Horizonte*) un 1997. gada maiju (*El Nuevo Impacto*), bet citi datēti ar 2006. gadu. Turklāt prasītāja ir iesniegusi ēdienkaršu kopijas, restorānu fotogrāfijas, kā arī reklāmas materiālus.

72 Tā arī ir iesniegusi apspriešanai dokumentus, kuros izklāstīti salīdzinājumi starp preču zīmes "Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL" restorāniem un citu veidu restorāniem, un šie salīdzinājumi ir vienkārši grafiki uz vienkāršas papīra lapas un tos nav sagatavojusi grāmatvedība vai auditori.

73 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saistībā ar dokumentu, kas iekļauti lietas materiālos un kas nāk no paša uzņēmuma, pierādījuma spēku Vispārējā tiesa 2005. gada 7. jūnija spriedumā lietā T-303/03 *Lidl Stiftung*/ITSB - *REWE-Zentral* ("Salvita") (Krājums, II-1917. lpp.) ir nospriedusi, ka, lai novērtētu, kāds pierādījuma spēks ir dokumentam, pirmkārt, ir jāpārbauda tajā ietvertās informācijas ticamība. Tā piebilda, ka līdz ar to it īpaši ir jāņem vērā dokumenta izcelsme, tā sagatavošanas apstākļi, tā adresāts un, vērtējot tā saturu, jānoskaidro, vai tas šķiet saprātīgs un uzticams. Vispārējā tiesa minētā sprieduma 43. punktā konstatēja, ka prasītāja nevienā brīdī procesā ITSB nesniedza citus pierādījumus, kas ļautu apstiprināt tostarp tās apliecinājumā, kā arī tās pārdoto preču sarakstā norādītos skaitļus.

74 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, pat ņemot vērā to, ka dokumenti nav sastādīti tiesvedības valodā – par to iebilst persona, kas iestājusies lietā, – ar tiem nevar pierādīt Amerikas preču zīmes atpazīstamību, jo skaitliskie dati ir izklāstīti uz vienkāršas papīra lapas un citi dokumenti nav datēti. Turklāt vienkārši ēdienkartes, restorānu fotogrāfijas, grafiki vai reklāmas materiāli, kuri nav pamatoti ne ar vienu reālu un noteiktu dokumentu, nevar izolēti būt pierādījums Amerikas preču zīmes iespējamajai atpazīstamībai.

75 Konkrētāk, prasītāja savu argumentu pamatošanai nav izvirzījusi nevienu dokumentu, kurā būtu izklāstīta ar preču zīmi aptvertā tirgus daļa, ne pat dokumentu, kas pierādītu izmantošanas intensitāti, kā arī ieguldījumu apjomu, ne arī nevienu apliecinājumu, kas nāktu no trešās personas, par minēto atpazīstamību (pēc analoģijas skat. Tiesas 1999. gada 14. septembra spriedumu lietā C-375/97 *General Motors*, *Recueil*, I-5421. lpp., 27. punkts).

76 Visbeidzot, saistībā dokumentu ņemšanu vērā, kuriem ir vēlāks datums nekā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumam, ir jāatgādina, ka saistībā ar Padomes 1988. gada 21. decembra [Pirmo direktīvu] 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), Tiesa saistībā ar pierādījumiem par preču zīmes faktisku izmantošanu 2004. gada 27. janvāra rīkojuma lietā C-259/02 *La Mer Technology* (*Recueil*, I-1159. lpp.) 30. un 31. punktā ir norādījusi, ka šī direktīva pakārto preču zīmes "faktiskas izmantošanas" kvalificēšanu tam, ka tiek ņemti vērā vienīgi apstākļi, kas notikuši attiecīgajā periodā un kas līdz ar to ir notikuši pirms pieteikuma par atcelšanu iesniegšanas. Tomēr direktīvā nav tieši izslēgts, ka, izvērtējot faktisko izmantošanu attiecīgā perioda laikā, var tikt ņemti vērā eventuālie apstākļi, kas notikuši pēc šīs iesniegšanas. Šādi apstākļi ļauj apstiprināt vai labāk novērtēt preču zīmes izmantošanas apjomu attiecīgā perioda laikā, kā arī īpašnieka faktisko nodomu šī paša perioda laikā. Šī judikatūra ir pārņemta Regulas Nr. 40/94 ietvaros tostarp Vispārējās tiesas 2008. gada 10. septembra spriedumā lietā T-325/06 *Boston Scientific*/ITSB – *Terumo* ("CAPIO") (Krājumā nav publicēts); šī judikatūra arī ir jāpiemēro saistībā ar Regulu Nr. 207/2009.

77 Saistībā ar šo jautājumu ir jākonstatē, ka, pat pieņemot, ka, nosakot pierādījumus par preču zīmes atpazīstamību, varētu tikt ņemti vērā vēlāki dokumenti, Amerikas preču zīme nevarētu būt vienīgi pamatota ar žurnālos publicētām reklāmām, jo tās pašas par sevi nav pietiekamas un ar tām netiek pamatots neviens atbilstošs pierādījums.

78 Tādēļ ir jāsecina, gluži kā to ir paveikusi Anulēšanas nodaļa un Apelāciju padome, ka dati, kurus prasītāja iesniegusi ITSB, nav pietiekami, lai pierādītu Amerikas preču zīmes atpazīstamību gan Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, gan Spānijas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī.

79 Ceturtkārt, ne no viena pierādījuma, kas iekļauti lietas materiālos, neizriet, ka personai, kas iestājusies lietā, nebija nodoma izmantot preču zīmi šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā un ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšana ir izskaidrojama ar personas, kas iestājusies lietā, nodomu kavēt prasītāju komercializēt tās preces. Nav pienācīgi pierādīts, ka persona, kas iestājusies lietā, nav Spānijā izmantojusi preču zīmi, kas tai pieder, un ka tā nav veikusi darbības, lai attīstītu savu preču zīmi Savienības teritorijā.

80 Taču, kaut gan prasītāja ir reģistrējusi divas preču zīmes Apvienotajā Karalistē (skat. šī sprieduma 12. punktu), kuras ir identiskas apstrīdētajai preču zīmei, nav strīda par to, ka tā nav pierādījusi ne Anulēšanas nodaļā, ne Apelāciju padomē šo abu preču zīmju faktisko izmantošanu; turklāt šī konstatācija nav atspēkota šajā tiesvedībā.

81 No tā izriet, ka Apelāciju padome varēja pamatoti apstrīdētā lēmuma 18. punktā saistībā ar dokumentu neesamību par preču zīmju, kuras prasītāja reģistrējusi Apvienotajā Karalistē, izmantošanu uzskatīt, ka prasītājai, nevis personai, kas iestājusies lietā, nav bijis nodoma izmantot preču zīmes, kuras tomēr prasītāja ir reģistrējusi.

82 Prasītājas sniegtie skaidrojumu nav šajā ziņā nav pārliecinošāki.

83 Kaut gan prasītāja saista savu preču zīmju neizmantošanu Apvienotajā Karalistē ar to, ka persona, kas iestājās lietā, izmanto šo preču zīmi Spānijā, un to, ka tā vēlējās panākt strīda risinājumu ar personu, kas iestājusies lietā, pirms savu preču zīmju izmantošanas, ir jākonstatē, ka prasītāja ir gaidījusi 2007. gada 22. janvāri, lai lūgtu personas, kas iestājusies lietā, Kopienas preču zīmes atcelšanu, kaut gan minētā preču zīme tika publicēta 2003. gada 29. septembrī.

84 Turklāt prasītāja nevar, gluži kā tā to norāda savā prasības pieteikumā, saistīt savu preču zīmju neizmantošanu Apvienotajā Karalistē ar to, ka persona, kas iestājusies lietā, ar savu valsts preču zīmi bloķēja prasītājas paplašināšanos, tostarp Apvienotajā Karalistē. Gluži kā ITSB ir norādījis savos dokumentos, ir apšaubāmi, ka mazas picērijas, kas atrodas ciematā Kānariju salās, varētu paralizēt ar savu valsts preču zīmi prasītājas paplašināšanos pārējā Eiropas Savienībā vismaz līdz Spānijas agrākas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanai. Nevar tikt uzskatīts, ka preču zīmju neizmantošana Apvienotajā Karalistē ir bijusi Spānijas preču zīmes pastāvēšanas dēļ.

85 Piektkārt, gluži kā izriet no apstrīdētā lēmuma 33. punkta, prasītāja nav pierādījusi, pat apgalvojusi pirms apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas tiešu vai netiešu attiecību, kas varētu izskaidrot personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību, pastāvēšanu starp strīda pusēm.

86 Protams, pirms Kopienas preču zīmes reģistrēšanas prasītājai un personai, kas iestājusies lietā, ir bijuši kontakti, bet šie kontakti ir izskaidrojumi ar personas, kas iestājusies lietā, iebildumu, kas pamatots ar tās Spānijas agrāko preču zīmi, pret to, ka prasītāja Spānijā reģistrētu identiskas vai analogas preču zīmes; šie kontakti nevar izskaidrot iespējamo personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību.

87 Tomēr nav ne pierādīts, ne apgalvots, ka personai, kas iestājusies lietā, būtu bijušas kaut kāda veida līgumsaistības ar prasītāju pirms Spānijas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas.

88 Sestkārt, personas, kas iestājusies lietā, prasītājai paustais piedāvājums par finanšu kompensāciju piecu miljonu USD apmērā nodot īpašumtiesības uz Kopienas preču zīmi, lai arī cik šī kompensācija ir liela, pats par sevi šajā lietā nevar pierādīt personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī.

89 Neesot nevienam citam pierādījumam un pat ja šīs kompensācijas lūgums šķiet pārmērīgs, no tā tomēr nevar secināt, ka persona, kas iestājusies lietā, bija ļaunticīga Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī.

90 Visbeidzot, saistībā ar attiecīgo apzīmējumu identiskumu ir jānorāda, ka ar to nevar pierādīt personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību, nepastāvot citiem atbilstošiem pierādījumiem.

91 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jānoraida vienīgais pamats un tātad arī prasība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

92 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Carrols Corp*. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2012. gada 1. februārī.

[Paraksti]